

Sygn. akt IV CSK 561/14

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z wniosku Z. K.
przy uczestnictwie A. K.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 19 marca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 5 marca 2014 r., sygn. akt III Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania złożył skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 5 marca 2014 r., w którym oddalono jego apelację od postanowienia Sąd Rejonowego z dnia 23 października 2013 r. W postanowieniu tym dokonano podziału majątku wspólnego b. małżonków uczestników obecnego postępowania działowego.

W skardze kasacyjnej uczestnika postępowania podnoszono naruszenie przepisów prawa materialnego. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący stwierdzał, że w rozpoznawanej sprawie „ujawniły się istotne zagadnienia prawne, wynikające z wątpliwości związanych z wykładnią przepisu art. 33 pkt 2 k.r.o. oraz art. 45 § 1 k.r.o. i art. 6 k.c. w zw. z art. 45 § 1 k.r.o.”. Zagadnienia te zostały następnie wyszczególnione i umotywowane w kilku punktach skargi (pkt 1-3; s. 4-7).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując treść uzasadnień Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację wniosku o potrzebie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że - wbrew stanowisku skarżącego - w rozpoznawanej sprawie o podział majątku wspólnego nie występują jednak przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Z uzasadnienia postanowień obu Sądów meriti wynika, że darowizna w wysokości 30.000 zł dokonana została przez matkę uczestnika postępowania na rzecz obojga małżonków i tym samym zasilila ich majątek wspólny (art. 33 pkt 2 k.r.o.; s. 9-10 uzasadnienia zaskarżonego postanowienia). Nie było zatem podstaw do twierdzenia, że kwota ta mogła zostać uznana za nakład z majątku odrębnego uczestnika na rzecz majątku wspólnego. Nie było zatem potrzeby rozstrzygnięcia kwestii opisanych w pkt 1 skargi (s. 4 - 5). Nie ma też podstaw - w świetle ustaleń dokonanych przez sądy meriti - do kwestionowania rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w zakresie dotyczącym zastosowania art. 45 § 1 k.r.o. w omawianej sprawie, także z punktu widzenia ciężaru dowodu odnośnie do istnienia i zakresu zgłoszonego przez uczestnika roszczenia wynikającego

z tego przepisu. Należy też zauważyć, że kwota 60.000 - według ustaleń Sądu - nie stanowiła jednak majątku wspólnego małżonków i nie mogła być rozliczana w obecnym postępowaniu.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).